

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca obiectiv introducerea în *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal* a definiției patrimoniului cultural și modificarea limitelor minime și maxime de pedeapsă în cazul infracțiunii de distrugere a unui bun aparținând patrimoniului cultural.

În practica judiciară din România s-a observat de-a lungul timpului faptul că instanțele de judecată nu țin cont de varianta agravată reprezentată de săvârșirea faptei de distrugere sau de furt față de un bun aparținând patrimoniului cultural.

Motivul pentru care în practică nu se aplică această variantă agravată constă în faptul că sintagma „patrimoniu cultural” nu este definită de legea penală. Prin urmare, prezenta propunere legislativă își propune să definească sintagma menționată anterior, astfel încât persoanele vinovate de săvârșirea unor fapte penale împotriva bunurilor aparținând patrimoniului construit (monumente istorice și zone protejate), patrimoniului mobil și patrimoniului imaterial să poată fi trase la răspundere penală pentru infracțiunile de furt calificat și distrugere în formă agravată precum și în cazul altor infracțiuni reglementate prin legi speciale. Această definiție va fi introdusă în Partea I, Titlul X: Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală. Modificarea va determina creșterea previzibilității normei penale, obiectul material al infracțiunii de distrugere putând fi identificat cu mai mare ușurință, varianta agravată a infracțiunii de distrugere devenind astfel aplicabilă. Potrivit CEDO, previzibilitatea presupune ca legea să fie redactată într-un mod suficient de clar și de precis astfel încât orice persoană să îi poată anticipa efectele și să-și regleze conduita în mod corespunzător. Prin definirea acestui termen, care în prezent este susceptibil de multiple interpretări, norma penală devine implicit și accesibilă.

De asemenea, prezentul proiect de lege dorește înăsprirea pedepsei aplicate făptuitorilor care distrug, degradează sau aduc în stare de neîntrebuințare bunurile aparținând patrimoniului cultural, astfel cum acesta a fost definit în alineatul precedent. Înăsprirea pedepsei este justificată de pericolul social mai ridicat al faptei prin care este distrus un bun aparținând patrimoniului cultural și de necesitatea protejării acestui tip de bunuri.

În prezent, distrugerea unui „bun cultural mobil clasat” este incriminată în articolul 85 din *Legea nr. 182 din 25 octombrie 2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil*, pedeapsa aplicabilă fiind închisoarea între 2 și 7 ani, dar odată cu intrarea în vigoare a *Legii 286/2009 privind Codul penal*, la data de 1 februarie 2014, acest articol va fi abrogat de art. 83, punctul 3, din Titlul II din *Legea 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*. Consecința abrogării

---

articolului din legea specială este faptul că distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor aparținând patrimoniului cultural va rămâne incriminată doar de norma generală, în speță Codul penal, care prevede o pedeapsă cu închisoarea cuprinsă între 1 și 5 ani.

Astfel, pentru o mai mare stabilitate și eficiență legislativă și pentru motivele arătate anterior, este necesară înăsprirea pedepsei pentru făptuitorii care distrug bunuri aparținând patrimoniului cultural.

Inițiator,

Deputat **ANNA GORGHIU**

